

Категорія справи № 757/33710/14-ц: Цивільні справи (з 01.01.2019); Справи позовного провадження; Справи у спорах, що виникають із правочинів, зокрема договорів (крім категорій 301000000-303000000), з них; страхування, з них; позики, кредиту, банківського вкладу, з них.

Надіслано судом: не визначено. Зареєстровано: 30.07.2021. Оприлюднено: 02.08.2021.

Дата набрання законної сили: 26.07.2021

Номер судового провадження: 61-6879св21

Верховний
Суд

Постанова

Іменем України

26 липня 2021 року

м. Київ

справа № 757/33710/14-ц

провадження № 61-6879св21

Верховний Суд у складі колегії суддів Третьої судової палати Касаційного цивільного суду:

Калараша А. А. (суддя-доповідач), Петрова Є. В., Ткачука О. С.,

учасники справи:

заявник - ОСОБА_1 ,

суб`єкт оскарження - приватний виконавець виконавчого округу міста Києва Шмідт Катерина Валеріївна,

заінтересовані особи: акціонерне товариство «Альфа-Банк», товариство з обмеженою відповідальністю «Оціночна компанія ВВК»,

розглянувши у попередньому судовому засіданні у порядку письмового провадження касаційну скаргу ОСОБА_2 , діючої в інтересах ОСОБА_1 , на ухвалу Шевченківського районного суду м. Києва від 23 листопада 2020 року в складі судді Волошина В. О. та постанову Київського апеляційного суду від 23 березня 2021 року в складі колегії суддів: Борисової О. В., Ратнікової В. М., Іванової І. В., у справі за скаргою ОСОБА_1 на дії та рішення приватного виконавця виконавчого округу міста Києва Шмідт Катерини Валеріївни, про визнання звіту неправомірним та його скасування, заінтересовані особи: акціонерне товариство «Альфа-Банк», товариство з обмеженою відповідальністю «Оціночна компанія ВВК»,

ВСТАНОВИВ:

Описова частина

Короткий зміст вимог скарги

У червні 2019 року ОСОБА_1 звернулася до суду зі скаргою на дії та рішення приватного виконавця, посилаючись на те, що постановою приватного виконавця виконавчого округу міста Києва Шмідт К. В. від 16 січня 2019 року відкрито виконавче провадження з виконання виконавчого листа № 757/33710/14-ц про стягнення з неї на користь ПАТ «Укрсоцбанк» заборгованості за кредитним договором від 15 травня 2007 року № 08-038/255 в розмірі 904 304,46 доларів США.

05 березня 2019 року приватним виконавцем виконавчого округу міста Києва Шмідт К. В. винесено постанову про опис та арешт майна (коштів) боржника, однак вказану постанову вона не отримувала. Її не було повідомлено про проведення виконавчих дій 05 березня 2019 року, чим обмежено її права як сторони виконавчого провадження; проведення опису належного їй майна та накладення арешту відбулося без виходу приватного виконавця за місцем її проживання, а саме: квартира АДРЕСА_1 , що є прямим та беззаперечним свідченням протиправності та незаконності дій приватного виконавця Шмідт К. В.

Також приватний виконавець Шмідт К. В., порушуючи частину другу статті 57 Закону України «Про виконавче провадження», не дотримавшись десятиденного терміну, який наданий законом сторонам для досягнення згоди щодо вартості майна, на наступний день - 06 березня 2019 року винесла постанову про призначення суб`єкта оціночної діяльності - суб`єкта господарювання для участі у виконавчому провадженні. 13 березня 2019 року між приватним виконавцем та суб`єктом оціночної діяльності ТОВ «Оціночна компанія ВВК» було укладено договір про надання послуг на проведення незалежної оцінки вартості майна та складено звіт про оцінку майна. На момент складання звіту про оцінку майна (13 березня 2019 року) приватний виконавець Шмідт К. В. не виконала пункт 2.2. договору та не сплатила попередню вартість оцінки у розмірі 100 % - 6 000,00 грн.

Процедура визначення вартості майна та оцінка її майна проводилася на підставі недостовірних та неактуальних відомостей, наданих приватним виконавцем, без проведення особистого огляду суб`єктом оціночної діяльності об`єкта оцінки, що призвело до заниження ринкової вартості майна боржника та безпосередньо вплинуло на її права і обов`язки в частині суми погашення боргу за рахунок продажу з прилюдних торгів арештованого майна.

Враховуючи наведене, ОСОБА_1 просила:

- визнати дії приватного виконавця виконавчого округу міста Києва Шмідт К. В. протиправними та скасувати постанову про опис та арешт майна (коштів) боржника від 05 березня 2019 року;

- визнати дії приватного виконавця виконавчого округу міста Києва Шмідт К. В. протиправними та скасувати постанову про призначення суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання для участі у виконавчому провадженні від 06 березня 2019 року;

- визнати дії приватного виконавця виконавчого округу міста Києва Шмідт К. В. щодо дотримання послідовності процедури проведення незалежної оцінки нерухомого майна неправомірними;

- визнати звіт про оцінку двокімнатної квартири АДРЕСА_2, загальною площею 70,5 кв. м, складеного ТОВ «Оціночна компанія ВВК» від 13 березня 2019 року неправомірним та скасувати його.

Короткий зміст рішень судів першої та апеляційної інстанцій

Ухвалою Шевченківського районного суду міста Києва від 23 листопада 2020 року, залишеною без змін постановою Київського апеляційного суду від 23 березня 2021 року, скаргу ОСОБА_1 залишено без задоволення.

Ухвала суду першої інстанції, з якою погодився й апеляційний суд, мотивована тим, що приватний виконавець виконавчого округу міста Києва Шмідт К. В., виконуючи судові рішення про стягнення з ОСОБА_1 на користь ПАТ «Укрсоцбанк» заборгованості за кредитним договором в розмірі 904 304,46 доларів США, діяла в межах та порядку наданих їй Законом України «Про виконавче провадження» повноважень.

Короткий зміст вимог касаційної скарги

23 квітня 2021 року ОСОБА_2, діючи в інтересах ОСОБА_1, подала до Верховного Суду касаційну скаргу на ухвалу Шевченківського районного суду міста Києва від 23 листопада 2020 року та постанову Київського апеляційного суду від 23 березня 2021 року, в якій, посилаючись на неправильне застосування судами норм матеріального права та порушення норм процесуального права, просить скасувати оскаржувані судові рішення та ухвалити нове рішення про задоволення скарги ОСОБА_1 на дії приватного виконавця.

Надходження касаційної скарги до суду касаційної інстанції

Ухвалою Верховного Суду від 13 травня 2021 року відкрито касаційне провадження у справі, витребувано матеріали справи та надано строк для подання відзиву на касаційну скаргу.

У червні 2021 року справу № 757/33710/14-ц передано до Верховного Суду.

Межі та підстави касаційного перегляду

Переглядаючи у касаційному порядку судові рішення, суд касаційної інстанції в межах доводів та вимог касаційної скарги, які стали підставою для відкриття касаційного провадження, перевіряє правильність застосування судом першої або апеляційної інстанції норм матеріального чи процесуального права і не може встановлювати або (та) вважати доведеними обставини, що не були встановлені в рішенні чи відкинуті ним, вирішувати питання про достовірність або недостовірність того чи іншого доказу, про перевагу одних доказів над іншими (частина перша статті 400 ЦПК України).

Як на підставу касаційного оскарження заявник посилається на те, що суд апеляційної інстанції в оскаржуваному рішенні застосував норми матеріального та процесуального права без урахування висновку щодо застосування норми права у подібних правовідносинах, викладеного у постанові Верховного Суду від 07 лютого 2018 року у справі № 810/5107/14, від 10 травня 2018 року у справі № 826/4030/16, від 20 листопада 2019 року у справі № 640/11155/19. Зокрема, заявник зазначає, що суди не дослідили, чи містять матеріали виконавчого провадження № 58100642 докази вручення ОСОБА_1 постанови про відкриття виконавчого провадження від 16 січня 2019 року. Відхиляючи наданий ОСОБА_1 доказ на підтвердження заниження вартості майна, яке було реалізоване в межах виконавчого провадження, апеляційний суд допустив порушення прав заявника щодо рівності усіх учасників справи та можливості надання доказів на підтвердження своїх вимог. Процедура визначення вартості майна та оцінка майна боржника проводилася на підставі недостовірних та не актуальних відомостей, оскільки приватний виконавець не проводив особистий огляд майна.

Доводи інших учасників справи

У червні 2021 року АТ «Альфа-Банк» подало відзив на касаційну скаргу, в якому просило її відхилити, рішення судів першої та апеляційної інстанцій залишити без змін.

У червні 2021 року приватний виконавець виконавчого округу міста Києва Шмідт К. В. подала відзив на касаційну скаргу, в якому просила її відхилити, рішення судів першої та апеляційної інстанцій залишити без змін.

Фактичні обставини справи, встановлені судами

Ухвалою Шевченківського районного суду міста Києва від 02 серпня 2018 року заяву ПАТ «Укрсоцбанк» про видачу дубліката виконавчого листа та поновлення строку для пред'явлення його до виконання задоволено (том 1, а. с. 145-148).

13 вересня 2018 року Шевченківським районним судом міста Києва видано дублікат виконавчого листа у цивільній справі № 757/33710/14-ц про стягнення з ОСОБА_1 на користь ПАТ «Укрсоцбанк» заборгованості за кредитним договором від 15 травня 2007 року № 08-038/255 в розмірі 904 304,46 доларів США.

Постановою приватного виконавця виконавчого округу міста Києва Шмідт К. В. від 16 січня 2019 року відкрито виконавче провадження № 58100642 з примусового виконання виконавчого листа № 757/33710/14-ц, виданого 13 вересня 2018 року Шевченківським районним судом міста Києва (том 1, а. с. 173).

Згідно з супровідним листом від 16 січня 2019 року № 56 приватним виконавцем виконавчого округу міста Києва Шмідт К. В. копію постанови про відкриття виконавчого провадження було направлено для виконання боржнику ОСОБА_1 за адресою, вказаною у виконавчому документі: АДРЕСА_1 (том 1, а. с. 174).

Відповідно до списку № 1434 згрупованих поштових відправлень листів рекомендованих поданих в Київ-1 (відправник - приватний виконавець Шмідт К. В.), сформованого АТ «Укрпошта» 18 січня 2019 року, зазначений лист № 0100170846316

було направлено ОСОБА_1 рекомендованим відправленням з повідомленням про вручення (том 1, а. с. 70).

05 березня 2019 року приватним виконавцем виконавчого округу міста Києва Шмідт К. В. винесено постанову про опис та арешт майна (коштів) боржника, відповідно до якої було описано та накладено арешт на майно - квартиру АДРЕСА_2, загальною площею 70,5 кв. м, житловою - 49,8 кв. м. Вказана постанова була підписана представником стягувача АТ «Укрсоцбанк» Полевик О. Л. та понятими: ОСОБА_3, ОСОБА_4 (том 1, а. с. 6-8).

Боржнику ОСОБА_1 було направлено вказану постанову до відома та виконання, що зокрема підтверджується копією супровідного листа від 05 березня 2019 року № 309 (том 2, а. с. 52), списком згрупованих поштових відправлень (рекомендованих листів) від 07 березня 2019 року, сформованого приватним виконавцем Шмідт К. В., та списком № 5825 згрупованих поштових відправлень листів рекомендованих поданих в Київ-1 (відправник - Шмідт К. В.), сформованого АТ «Укрпошта» (том 1, а. с. 71-72).

06 березня 2019 року від представника стягувача АТ «Укрсоцбанк» Полевик О. Л. до приватного виконавця виконавчого округу міста Києва Шмідт К. В. надійшла заява, в якій стягувач вказував на те, що у зв'язку з неможливістю дійти згоди з боржником щодо вартості описаного майна, на яке необхідно звернути стягнення відповідно до виконавчого документа, а саме: квартири АДРЕСА_2, просив призначити суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання для оцінки зазначеного нерухомого майна боржника (том 2, а. с. 61).

06 березня 2019 року приватним виконавцем виконавчого округу міста Києва Шмідт К. В. винесено постанову про призначення суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання для участі у виконавчому провадженні, а саме: ТОВ «Оціночна компанія ВВК» (том 2, а. с. 58-60).

Суб'єктом оціночної діяльності - суб'єктом господарювання ТОВ «Оціночна компанія ВВК» надано висновок про вартість об'єкта незалежної оцінки від 13 березня 2019 року, згідно з яким ринкова вартість квартири АДРЕСА_2 станом на дату проведення оцінки становить 2 794 504,00 грн (том 2, а. с. 64-82).

Згідно з супровідним листом від 14 березня 2019 року № 329 приватним виконавцем виконавчого округу міста Києва Шмідт К. В. було направлено копію висновку про вартість описаного майна боржнику ОСОБА_1 для виконання та до відома за адресою, вказаною у виконавчому документі: АДРЕСА_1 (том 1, а. с. 13).

19 березня 2019 року приватним виконавцем виконавчого округу міста Києва Шмідт К. В. було сформовано заявку на реалізацію нерухомого майна - квартири АДРЕСА_2, яку передано до ДП «СЕТАМ» як організатора електронних торгів.

Мотивувальна частина

Позиція Верховного Суду

Згідно з положенням частини другої статті 389 ЦПК України (тут і далі - у редакції, чинній на час подання касаційної скарги) підставами касаційного оскарження є неправильне застосування судом норм матеріального права чи порушення норм процесуального права.

Перевіривши доводи касаційної скарги у межах та з підстав касаційного перегляду, вивчивши аргументи, Верховний Суд у складі колегії суддів Третьої судової палати Касаційного цивільного суду дійшов висновку, що касаційна скарга підлягає залишенню без задоволення з огляду на наступне.

Мотиви, з яких виходить Верховний Суд, та застосовані норми права

Згідно зі статтею 129-1 Конституції України судові рішення є обов'язковим до виконання.

Виконання судових рішень у цивільних справах є складовою права на справедливий суд та однією з процесуальних гарантій доступу до суду, що передбачено статтею 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року.

Серед основних засад (принципів) цивільного судочинства є обов'язковість судового рішення (стаття 18 ЦПК України).

Частиною першою статті 1 Закону України від 02 червня 2016 року №1404-VIII «Про виконавче провадження», який набрав чинності з 05 жовтня 2016, визначено, що виконавче провадження як завершальна стадія судового провадження і примусове виконання судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб) - це сукупність дій, визначених у цьому Законі органів і осіб, що спрямовані на примусове виконання рішень і проводяться на підставах, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією України, цим Законом, іншими законами та нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до цього Закону, а також рішеннями, які відповідно до цього Закону підлягають примусовому виконанню.

У статті 18 Закону України «Про виконавче провадження» передбачені права та обов'язки державного виконавця, зокрема, виконавець зобов'язаний вживати передбачених цим Законом заходів щодо примусового виконання рішень, неупереджено, ефективно, своєчасно і в повному обсязі вчиняти виконавчі дії (частина перша статті 18 Закону України «Про виконавче провадження»).

Відповідно до статті 48 Закону України «Про виконавче провадження» звернення стягнення на майно боржника полягає в його арешті, вилученні (списанні коштів з рахунків) та примусовій реалізації. Про звернення стягнення на майно боржника виконавець виносить постанову.

Згідно з частиною п'ятою статті 48 Закону України «Про виконавче провадження» у разі відсутності у боржника коштів та інших цінностей, достатніх для задоволення вимог стягувача, стягнення невідкладно звертається також на належне боржнику інше майно, крім майна, на яке згідно із законом не може бути накладено стягнення. Звернення стягнення на майно боржника не зупиняє звернення стягнення на кошти боржника. Боржник має право запропонувати види майна чи предмети, які необхідно реалізувати в першу чергу. Черговість стягнення на кошти та інше майно боржника остаточно визначається виконавцем.

Частиною першою статті 61 Закону України «Про виконавче провадження» реалізація арештованого майна (крім майна, вилученого з цивільного обороту, обмежено оборотоздатного майна та майна, зазначеного у частині восьмій статті 56 цього Закону) здійснюється шляхом електронних торгів або за фіксованою ціною.

Порядок проведення електронних торгів визначається Міністерством юстиції України, зокрема Порядком реалізації арештованого майна шляхом проведення електронних торгів, затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 22 грудня 2015 року № 2710/5 (далі - Порядок).

Розділом II Порядку передбачено, що реалізація майна здійснюється після визначення його вартості (оцінки) відповідно до статті 57 Закону України «Про виконавче провадження».

Відповідно до статті 57 Закону України «Про виконавче провадження» визначення вартості майна боржника здійснюється за взаємною згодою сторонами виконавчого провадження. У разі, якщо сторони виконавчого провадження, а також заставодержатель у 10-денний строк з дня винесення виконавцем постанови про арешт майна боржника не досягли згоди щодо вартості майна та письмово не повідомили виконавця про визначену ними вартість майна, виконавець самостійно визначає вартість майна боржника. Звіт про оцінку майна має бути складений не раніше дати винесення постанови про арешт такого майна.

Для з'ясування та роз'яснення питань, що виникають під час здійснення виконавчого провадження і потребують спеціальних знань, виконавець вносить постанову про залучення експерта або спеціаліста (кількох експертів або спеціалістів), а для проведення оцінки майна - суб'єктів оціночної діяльності - суб'єктів господарювання (частина перша статті 20 Закону України «Про виконавче провадження»).

У постанові Великої Палати Верховного Суду від 05 грудня 2018 року у справі № 904/7326/17 (провадження № 12-197гс18) вказано, що право сторони виконавчого провадження на звернення зі скаргою до суду пов'язане з порушенням прав такої сторони під час виконання судового рішення, ухваленого відповідно до цього Кодексу, рішенням, дією або бездіяльністю державного виконавця чи іншої посадової особи органу державної виконавчої служби або приватного виконавця.

У постанові Верховного Суду від 22 квітня 2020 року в справі № 641/7824/18 (провадження № 61-10355св19) зазначено, що завданням цивільного судочинства є саме ефективний захист порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів. В порядку судового контролю за виконанням судових рішень такий захист можливий за умови, що права, свободи чи інтереси сторони виконавчого провадження порушені, а скаржник використовує цивільне судочинство для такого захисту. По своїй суті ініціювання справи щодо судового контролю за виконанням судових рішень не для захисту прав та інтересів є недопустимим.

Під час розгляду справи заявник не довів належними та допустимими доказами порушення приватним виконавцем виконавчого округу міста Києва Шмідт К. В. процедури передачі арештованого майна на реалізацію.

Установивши, що вказана посадова особа при призначенні оцінювача та передачі арештованого майна на реалізацію діяла в межах наданих їй повноважень та з дотриманням вимог Закону України «Про виконавче провадження», зокрема статті 13 цього Закону, суд першої інстанції, з яким погодився апеляційний суд, дійшли правильних висновків про відмову у задоволенні вимог скарги про визнання неправомірними дій приватного виконавця щодо передачі майна на реалізацію.

ТОВ «Оціночна компанія ВКК» як оцінювач залучений постановою приватного виконавця виконавчого округу міста Києва Шмідт К. В. від 06 березня 2019 року, що відповідає положенням частини першої статті 13, статті 20 Закону України «Про виконавче провадження».

Судами попередніх інстанцій встановлено, що дії державного виконавця щодо оцінки майна відповідали положенням частин першої-третьої, п'ятої статті 57 Закону України «Про виконавче провадження».

Суд врахував, що у своїй діяльності суб'єкт оціночної діяльності є самостійним, а тому виконавець жодним чином не може впливати на порядок проведення оцінки майна.

Залучивши суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання для проведення оцінки майна, приватний виконавець діяла відповідно до положень Закону України «Про виконавче провадження» та, відповідно до положень цього ж Закону, має визначити ціну продажу майна згідно зі складеним звітом про оцінку майна.

Встановивши відсутність доказів протиправності дій приватного виконавця щодо проведення у рамках виконавчого провадження оцінки нерухомого майна, суди зробили обґрунтований висновок про відмову у задоволенні скарги у цій частині.

Щодо посилань заявника на те, що вартість об'єкту оцінки є заниженою, Верховний Суд також погоджується з висновками судів попередніх інстанцій, виходячи з наступного.

За змістом статті 12 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» звіт про оцінку майна є документом, що містить висновки про вартість майна та підтверджує виконані процедури з оцінки майна суб'єктом оціночної діяльності - суб'єктом господарювання відповідно до договору. Звіт підписується оцінювачами, які безпосередньо проводили оцінку майна, і скріплюється підписом керівника суб'єкта оціночної діяльності.

Вимоги до змісту звіту про оцінку майна, порядку його оформлення та рецензування встановлюються положеннями (національними стандартами) оцінки майна. Зміст звіту про оцінку майна повинен містити розділи, що розкривають зміст проведених процедур та використаної нормативно-правової бази з оцінки майна.

Необ'єктивна оцінка - це оцінка, яка ґрунтується на явно неправдивих вихідних даних, навмисно використаних оцінювачем для надання необ'єктивного висновку про вартість об'єкта оцінки (абзац чотирнадцятий пункту 3 Національного стандарту № 1 «Загальні засади оцінки майна і майнових прав», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2003 року № 1440 (далі - Національний стандарт № 1).

Неякісна (недостовірна) оцінка - оцінка, проведена з порушенням принципів, методичних підходів, методів, оціночних процедур та (або) на основі необґрунтованих припущень, що доводиться шляхом рецензування (абзац п'ятнадцятий пункту 3 Національного стандарту № 1).

Рецензування звіту про оцінку майна (акта оцінки майна) здійснюється на вимогу особи, яка використовує оцінку майна та її результати для прийняття рішень, у тому числі на вимогу замовників (платників) оцінки майна, органів державної влади та органів місцевого самоврядування, судів та інших осіб, які мають заінтересованість у неупередженому критичному розгляді оцінки майна, а також за власною ініціативою суб'єкта оціночної діяльності. Підставою для проведення рецензування є письмовий запит до осіб, які відповідно до цієї статті мають право здійснювати рецензування звіту про оцінку майна (акта оцінки майна) (частина статті 12 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні»).

Рецензування звіту про оцінку майна (акта оцінки майна) може виконувати оцінювач, який має не менш ніж дворічний досвід практичної діяльності з оцінки майна, експертні ради, що спеціально створені саморегульвними організаціями оцінювачів з метою контролю за якістю оцінки майна, яка проводиться оцінювачами - членами саморегульвної організації, оцінювачі, які мають не менш ніж дворічний

досвід практичної діяльності з оцінки майна та працюють у Фонді державного майна України, а також інших органах, зазначених у статті 5 цього Закону (частина друга статті 13 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні»).

Рецензування звіту з оцінки є законодавчо встановленим способом спростування результатів оцінки.

Під час розгляду справи заявник не довела належними і допустимими доказами факту заниження вартості об'єкта оцінки, а також не доведено підстав, які відповідно до Національного стандарту № 1 підтверджують необ'єктивність та неякісність (недостовірність) оцінки, проведеної у звіті про незалежну оцінку вартості майна.

Суди попередніх інстанцій дійшли обґрунтованого висновку, що визначення вартості майна боржника проведено з дотриманням вимог Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», постанови Кабінету Міністрів України № 1891 «Про затвердження Методики оцінки майна», Національного стандарту № 1, Національного стандарту № 2 «Оцінка нерухомого майна».

Доводи касаційної скарги про те, що матеріали виконавчого провадження не містять доказів надсилання приватним виконавцем Шмідт К. В. боржнику ОСОБА_1 копії постанови про відкриття виконавчого провадження від 16 січня 2019 року не заслуговують на увагу, з огляду на наступне.

Відповідно до вимог частини першої статті 28 Закону 1404-VIII копії постанов виконавця та інші документи виконавчого провадження (далі - документи виконавчого провадження) доводяться виконавцем до відома сторін та інших учасників виконавчого провадження, надсилаються адресатам простою кореспонденцією або доставляються кур'єром, крім постанов про відкриття виконавчого провадження, про повернення виконавчого документа стягувачу, повідомлення стягувачу про повернення виконавчого документа без прийняття до виконання, які надсилаються рекомендованим листом з повідомленням про вручення. Боржник вважається повідомленим про початок примусового виконання рішень, якщо йому надіслано постанову про відкриття виконавчого провадження за адресою, зазначеною у виконавчому документі.

Документи виконавчого провадження надсилаються стягувачу та боржнику за їхніми адресами, зазначеними у виконавчому документі. У разі зміни стороною місця проживання чи перебування або місцезнаходження документи виконавчого провадження надсилаються за адресою, зазначеною у відповідній заяві сторони виконавчого провадження.

Документи виконавчого провадження доводяться до відома або надсилаються адресатам не пізніше наступного робочого дня з дня їх винесення.

Таким чином, виконавець не повинен пересвідчуватися в отриманні боржником копії постанови про відкриття виконавчого провадження, оскільки це суперечить положенню частини першої статті 28 Закону № 1404-VIII, за приписами якої копія постанови про відкриття виконавчого провадження направляється рекомендованим поштовим відправленням, та боржник вважається повідомленим про початок примусового виконання рішень, якщо йому надіслано постанову про відкриття виконавчого провадження за адресою, зазначеною у виконавчому документі.

Вказане узгоджується з правовим висновком, викладеним у постановках Верховного Суду від 28 січня 2021 року в справі № 643/8028/15 (провадження № 61-10442св20), від 18 березня 2021 року у справі № 520/10954/15-ц (провадження № 61-7198св20).

Не може бути скасоване правильне по суті і законне рішення з одних лише формальних міркувань (частина друга статті 410 ЦПК України).

Колегія суддів відхиляє доводи касаційної скарги про неврахування висновків, викладених у постановках Верховного Суду від 07 лютого 2018 року в справі № 810/5107/14, від 10 травня 2018 року у справі № 826/4030/16, від 20 листопада 2019 року у справі № 640/11155/19, оскільки у цих справах спори вирішувалися в порядку позовного провадження. У справі, яка переглядається, боржник у порядку оскарження дій виконавця в порядку судового контролю за виконанням судового рішення оскаржила дії та бездіяльність державного виконавця щодо передачі майна на реалізацію, в тому числі оцінку майна, проведену в межах виконавчого провадження. Тобто, у наведених вище справах, різні підстави звернення до суду, різний предмет спору, фактичні обставини, а також різне нормативно-правове регулювання. При цьому, в цій справі ОСОБА_1 не оскаржує дії приватного виконавця Шмідт К. В. щодо винесення постанови про відкриття виконавчого провадження та не просить її скасувати.

Аналізуючи питання обсягу дослідження доводів заявника та їх відображення у оскаржуваних судових рішеннях, питання обґрунтованості висновків судів, Верховний Суд виходить з того, що у справі, яка переглядається, було надано вичерпну відповідь на всі істотні питання, що виникають при кваліфікації спірних відносин, як у матеріально-правовому, так і у процесуальному сенсах, а доводи, викладені в касаційній скарзі, не спростовують висновків судів першої та апеляційної інстанцій та не впливають на їх обґрунтованість.

Відповідно до частини третьої статті 401 ЦПК України суд касаційної інстанції залишає касаційну скаргу без задоволення, а рішення - без змін, якщо відсутні підстави для скасування судового рішення.

Керуючись статтями 400, 401, 409, 416 ЦПК України, Верховний Суд у складі колегії суддів Третьої судової палати Касаційного цивільного суду

ПОСТАНОВИВ:

Касаційну скаргу ОСОБА_2, діючої в інтересах ОСОБА_1, залишити без задоволення.

Ухвалу Шевченківського районного суду м. Києва від 23 листопада 2020 року та постанову Київського апеляційного суду від 23 березня 2021 року залишити без змін.

Постанова суду касаційної інстанції є остаточною і оскарженню не підлягає.

Судді: А. А. Калараш Є. В. Петров О. С. Ткачук